

Угре мимо Кіева горою, еже нынѣ зовется Угорское; и пришедше къ Днѣпру, сташа вежами, бѣша бо ходяще, яко и Половци. И пришедше отъ Востока, и устремившася чрезъ горы великыя, яже прозвашася горы Угорскыя,“ и проч.

Нѣ дѣ е тая страна на Вѣстокъ? Константинъ жъ нарича Ателкузу. За тоя Ателкузу, за кой-то Багрянородный споманъ така неопредѣленно, учени-ти испытатели прѣдлагажъ различны мнѣнія: едни казважъ, че подъ това имя Константинъ разумывалъ Молдавиѣ и Влахиѣ; а друзи думажъ, че то' было Украина, и т. н. были сѣ и такъзи, коп-то относит' жъ това на Донъ и Волгѣ. Това само послѣдне-то можемъ да приедемъ за истинно, зашто Несторъ явно рече, че тѣя дошли къмъ Кіевъ отъ Вѣстокъ, за това отъ Волгѣ; второ, имя-то Ателкузу знаменува на языка на исты-ты Угре, странѣ Волжскѣ, зашто на тѣхный языкъ, както и у други-ты Татарскыя племена, *atel* знаменовало Волгѣ, *köz* на Унгарскый языкъ е прѣдлогъ между или около; затова *Atelköz* знаменува Приволжіе, или Поволжіе (отъ при Волгѣ и по Волгѣ), сир. страна Волжска, т. е. смѣше стара-та, велика Българія. Това *Atelköz* (на кое-то произношеніе-то по Френско-то правописаніе трѣбваше да ся пише *atelkeusc*), подъ Грьцко-то перо, у кое-то нѣма ѱ или Френско-то *eu*, прѣобрьналося е на *Atelkouçou*.

И така *Atelköz* е имя Унгарско, кое-то ше рече Волжска страна, въ коуж-то нѣкога сѣ живали Унгаре-ти, и изъ коуж-то, по неизвѣстны причины сѣ излязли къмъ Днѣпръ и къмъ Черно море, на земѣ-тѣ Козаро-Българскѣ. Така и сега ся още наричатъ Унгарскы нѣкои области на Унгаріѣ *Podroköz*, *Tiszaköz*, сир. область, коя-то ся нахожда до рѣкѣ-тѣ Бодрогъ и Тиссѣ.

И така Маджаре-ти, или Унгре-ти, изъ Великѣ Българіѣ додохъ въ Юго-Вѣсточнѣ-тѣ странѣ на европѣ; смѣше-то имъ народно имя е (*Magyar*) Мадаре, а не Маджаре, както ты наричажъ учени-ти Европейскы Историци. А нарицателно-то имя на Мадаре-ты, кое-то употрѣбляють Славянскы-ты племена, сир. тѣхни-ти съседн, е Угре, Унгаре. Грьци-ти най напредъ сѣ ты наричали Турци, а послѣ *Ουγγροι*.